

(Insnitt)

Varpor av koppar och aluminium.

Den naturliga varpstenens roll utspelad?

Skola varpstenarna ersättas av konstgjorda varpor?

Detta är den stora frågan, som kommer att bli föremål för diskussion vid Föreningen gottländsk idrott i dagens tidning annonserade årsammanträde å stadsfullmäktiges loket i Visby söndagen den 15 april kl. 1 e. m.

Från Föreningen gottländsk idrott i Stockholm erhöles vi för en tid sedan prov på en varpa, tillverkad av en legering av 96 proc. aluminium och 10 proc. koppar, och eftersom legeringen har samma specifika vikt som grästen, var alltså varpan till såväl form som tyngd alldeles lik en vanlig varpa. Därjämte erhöles vi en skrivelse med begäran om ett uttalande, om vår förening godkände denna varpa vid tävlingar mellan Stockholm och Gotland. Då vi anse att frågan är av stor principiell betydelse, och föreningen, även då det gäller vår o. blir tvungen att fatta ett bestämt beslut, hava vi hänskjutit den till årsammanträdet, så att envar intresserad kan få tillfälle att närmare taga del av olika detaljer och öva inflytande på dess slutliga lösning.

En stor allmänhet anser nog saken så självklar, att den knappast är värd att diskutera. På Gotland har av ålder använts stenar, och vår gamla idrott får man icke förvanska, tycker man. De flyttblock, som under istiden fordes hit till ön och genom olika naturkrafterns inverkan blivit bearbetade, så att de utgjort praktliga varpämnen, hava jämte de flata kalkstenarna säkerligen från början givit upphov till varpkastningen såsom idrott betraktad. Men allteftersom denna idrott sprider sig till områden, där dessa naturliga varpämnen icke finnas, måste också lämpliga ersättningsvarpor anskaffas. Så är bl. a. förhållandet i Amerika, där man i brist på sten använder hästskor vid varpkastning.

På andra platser, där det visserligen finns stenar men av olämplig beskaffenhet, vällar det stora bekymmer och kostnader för att få fram någorlunda användbara varpor. Alltsoffast kommer det därför från fastlandet förfrågningar, om vi här på Gotland kunna anskaffa varpor. Vi måste dock svara avböjande, ty även på stora områden av vår ö är det snart omöjligt att hitta något lämpligt varpämne beroende på den stora efterfrågan på varpstenar under de senaste åren jämte den allt större användning grästen fått som väglagningsmateriel.

Sälunda har frågan om konstgjorda varpor även här aktualiserats, bortsett från det ur bekvämlighetssynpunkt helt fördelaktiga förhållandet, att man till en tävling icke behöver medföra mer än en konstgjord varpa mot ett oxlässtenvarpor.

En annan konstgjord varpa, om vilken förfrågan ingått, är tillverkad av härdaummi med tillsats av koppar så att den till grästenens specifika vikt. Båda här nämnda konstgjorda varpor kunna gutas, så att de få den form och storlek man önskar.

Som sagt är frågan av synnerlig stor principiell betydelse, och det gäller därför att envar vid sammanträdet vakar upp, så att beslutet blir det för den gottländska idrotten lyckligaste. Med erfarenhet från striderna, då varporna med uring arbetade sig fram, och huru många ännu icke kan gilla detta slag av varpor, kan man med säkerhet förut säga, att stridens vägar nu komma att gå lika höga. Vilken riktning, som skall segra, får var och en intresserad avseende. Allt urskulda sig efteråt eller

av andra åsikter de tagt och ämnade med all säkerhet att avse.

Andra åsikter, som intressera komma också till förutseende, som frågan om flera tävlingar, t. ex. stavgång och bordskast, frågan om utskaffande av bollar, om ett i vidkommande åren skall ingå tävling i baddring och inslagning i park samt frågan om utredning av gymnastik och idrottskurs för lärare och lärarinnor m. fl.

Enligt de vid föregående årsammanträde antagna ändringsarna av stadgar, ha icke några nya utskilda personer som föreningar och klubbar vidna medlemskap mot stadgad årlig avgift utgörande för medlem 1 kr, samt för klubbar och föreningar 20 ören per aktiv medlem dock högst 2 kronor. De klubbar och föreningar, som ännu icke anmält medlemskap och betalt årsavgift för år 1934, utmedas att förtast möjligt insända dessa till föreningens kassör, kassörskrivare Otto Gullman, Visby. Alla utskilda medlemmar äga rätt att delta i årsammanträdet. Alla klubbar och föreningars medlemmar äga även rättighet att delta i överläggningarna, men i beslutet få endast de av föreningarna valda ombuden 1 för varje påberjät 25-tal av det redovisade medlemsantalet delta.

Stadgornas innehåll nummer även i des. bestämmelse om, att endast medlemmar äga rätt att delta i av föreningen anordnade tävlingar.

Vi hoppas på en livlig tillslutning till föreningen av Gotlands idrottsmän samt mångträn samling vid föremålet den 15 april.

A Föreningen gottländsk idrotts vägnar

R. Dahlgren.

Konserverade röster av U. S. A.-svenskar till »Gamla landet».

Svenskar, som ha släktingar i Amerika, kunna möta sensationen att få höra sina anhörigas röster, ehuru tusentals mil skilja dem åt och de kanske aldrig sett varandra. Föräldrar skola få höra sina söner och döttrar säga »Hau ar Joe från andra sidan Atlanten, och far- och morföräldrar skola kunna glädjas åt sina barnbarns obegripliga babyengelska. Allt under förutsättning att de förfoga över en grammofoon. En svensk i Tacoma, kapten Fredrik Andersson, vilken som kock i amerikanska armén under världskriget förvärfvade tillhämnet »Pannkakskurgen», har nämligen av 100 vänner och bekanta fått i uppdrag att till släktingar i Europa överbringa dem på grammofoonskivor konserverade muntliga hälsningar.

Kapten Anderssons resa finansieras av Wild West Post No. 91 av American Legion i Tacoma.

Billigt ordensregn. Vid en auktion på den danske greven Th. Ahlefeldt-Laurvigs efterlämnade mynt- och medaljsamling blev en kollektion på 55 stycken danska och utländska ordnar såld för endast 50 kr., alltså icke ens en krona pr orden. Vart glida vi här? frågar danska »Politikern».